

Věstník ministerstva sociální péče.

Zákony, nařízení, výnosy a vyhlášky.

Péče o mládež a osoby odkázané na veřejnou pomoc.

Konvence mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemném bezplatném ošetřování nemajetných nemocných.

Jménem republiky Československé.

Jménem republiky Československé a království Bulharského byla sjednána tato úmluva:

Konvence mezi republikou Československou a královstvím Bulharským o vzájemném bezplatném ošetřování nemajetných nemocných.

President republiky Československé se strany jedné, Jeho Veličenstvo Car Bulharů se strany druhé, ovládnuti stejným přáním urovnati otázku vzájemného bezplatného ošetřování nemajetných nemocných, rozhodli se uzavřít konvenci a jmenovali k tomu účelu svými plnomocníky:

President republiky Československé: Jeho Excellenci pana **B o h d a n a P a v l ů**, mimořádného vyslance a plnomocného ministra republiky Československé v Sofii,

Jeho Veličenstvo Car Bulharů: Jeho Excellenci pana **C h r i s t o K a l f o v a**, ministra věcí zahraničních a vyznání,

kteří, vyměnivše své plné moci, jež shledali v řádné a náležité formě, dohodli se o tomto:

Článek 1.

Každá z obou smluvních stran se zavazuje dbáti toho, aby s nemajetnými příslušníky druhého státu, kteří následkem tělesných neb duševních nemocí potřebují pomoci a ošetření lékařského, bylo na jejím území zacházeno tak, jako s příslušníky vlastními, až do jejich ozdravení, po případě až do té doby, kdy jejich repatriace bude možná bez nebezpečí pro jejich zdravotní stav neb bez nebezpečí pro osoby druhé (viz článek 2.).

Článek 2.

Repatriace nemajetných, tělesně neb duševně nemocných bude vyžádána cestou diplomatickou, nebude-li zvláštní příslušné dohody v tomto směru.

Žádost o repatriaci nebude lze odmítnouti pod záminkou, že nemocný,

o nějž jde, ztratil svoji státní příslušnost, nebude-li současně dokázáno, že získal státní příslušnost státu jiného.

Článek 3.

Nebude se vymáhati ani od pokladen státních, zemských neb obecních, ani od jiných veřejných pokladen ve státě, kam osoby ošetřované jsou příslušny, úhrada výloh, o něž jde v předchozích člancích, totiž výloh, vzniklých ošetřováním a dopravou až na hranice země, jejímž je příslušníkem tělesně neb duševně nemocný, jakož i výloh pohřebních, vyjímajíc případy, uvedené v článku 5.

Článek 4.

Jestliže osoba ošetřovaná buď sama, neb jiné osoby, k tomu dle stávajících právních nařízení povinné, jsou s to hraditi řečené výlohy, zůstává vyhrazeno právo vymáhati jich zaplacení.

K tomu účelu každá ze smluvních stran se zavazuje poskytnouti svou pomoc straně druhé v mezích vnitřního zákonodárství, aby výlohy, počítané dle stávajících normálních tax, byly zapraveny osobami povinnými.

Článek 5.

Jestliže do tří měsíců od předání žádosti o repatriaci od státu osoby nemocné souhlas nedojde, státu tomuto budou připsány k tíži výlohy ošetřování, počínajíc od tříměsíční lhůty až do dne, kdy souhlas k repatriaci dojde.

Článek 6.

Úhrada výloh způsobených nemocnicím československým neb bulharským ošetřováním nemajetných mezi 28. říjnem 1918 a dnem, kdy tato konvence vstoupí v platnost, nemůže býti vymáhána, leč ve smyslu článku 4. této konvence.

Článek 7.

Tato konvence bude ratifikována a ratifikace budou vyměněny v Sofii co možná nejdříve. Vstoupí v platnost dnem výměny ratifikací, a bude-li vypověděna jednou ze stran smluvních, zůstane v platnosti ještě rok ode dne výpovědi.

V případě neshody bude autentickým text francouzský.

Na důkaz toho plnomocníci podepsali tuto konvenci.

Vyhotoveno dvojmo v Sofii dne 6. června 1925.

Prozkoumajíce tuto úmluvu schvalujeme a potvrzujeme ji.

Tomu na svědomí jsme tento list podepsali a k němu pečeť republiky Československé přitisknouti dali.

Na Hradě pražském dne 6. května léta tisícího devítistého dvacátého šestého.

Prezident republiky Československé:

T. G. Masaryk v. r.

Ministr zahraničních věcí:

Dr. Edvard Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 15. května 1926 a že úmluva tato nabývá podle článku 7. působnosti dnem výměny ratifikací.

(Vyhlášena v částce 45. Sb. z. a n. dne 9. června 1926.)